sai siis peagi ähwardaw sõda maha sulutud. Puurats oli ka pisut rõõmus, et nii kauniste ja auuga sest wassingust peasis, sest julge polnud ta lugu esiteks ju sugugi nii hulga meeste wasta, kuna tema salk koguni wäike oli. Ta ajas siiski kihwad esmalt õige sirewille, lubas Matsi kinni siduda ja politseisse wiia lasta, et ta esmalt koormaga temast mööda kihutanud ja pärast weel koguni tema, kui linna ametniku wasta käe kurja nõuuga ülesse tõstnud. Aga aegamööda lahkus paha meel, jonnimine jäi wähemaks ja wiimati tehti wiinatopsi juures rahu leping. Kes ses rahulepingus lõige wähem wõitis, see oli Mats, sest temale ei antud wiha toopõlutki rüübata ja häbi oliwad mehel silmad täis teiste ees, kes kõik pealt näinud, kuda isa talle kõmmu kuklasse annud. Rakwere poisid polnud küll ka mitte üsna rahul, et lood nii tasakeste saiwad õieudatud, nemad oleksiwad ikka ennemaste Puuratsille tupe peale annud. Wiimati weeretasiwad nad oma wihakarika Matsi peale ning hakkasiwad teda mehe moodi pilkama ja naerma, et kui suur mees ennast nii wõeraste inimeste ees kõmmutada lasknud, ning kui sest naerust weel küllalt ei saanud, hakati tema suurte „isaisa“ saabaste ja kollaste pükste üle hirwitama. Leiti ka weel pisut tainast kollaste küllest, no nüüd ei tahtnud hirwitamine enam sugugi lõppeda. Küll oleks Mats nende suud heal meelel rusika wäel kinni sulunud, aga isa oli igal silmapilgul kõrtsist tulemas, ei tohtinud.

Noh, wiimaks lõppes ka see häda, isa tuli wälja, istuti regede peale ja wana pika meelega mära wiis Matsi pilkajate killast.

Kodu tulles riputas Mats tädi suureks karwastuseks kollased püksid warna otsa ja kunagi ei läinud ta nendega enam linna teele. Uued wenesaapad saiwad aga hästi tõrwatud ja nendega käis Mats weel mõnda korda mööda lasna mäge alla, aga Liiwa kõrtsu ees ei pidanud ta ka siiski kauemalt kinni, kui ju orgimees Puurats sealt ammugi ära oli. See koht jäi ta meelest ikka hapuks.

Waatke mehed, pärast seda esimest imelist Tallinna teekäiku, wõttis Mats nõuuks oma wallast wälja minna,

sest naer tema juhtumiste üle ei tahtnud kaduda. Ja nõnda on see wõeras Saare Mats meie Saare Matsiks saanud ja kes teda ligemalt tunneb, see ütleb, et Mats on tubli mees. Jutt otsas.

Tuba Soome üliõpilaskonna rahwusteaduslises museumis.

(Waata pilt lehek. 61)

Soome suurkoolis Helsingis õpiwad läbistikku üliõpilased, kes sündimise poolt kahe isesugu rahwa kännust tõusnud, ühed Soomlaste, teised Rootslaste. Esimesed on wäga nobedad oma õppimiste kõrwal ka rahwa hariduse

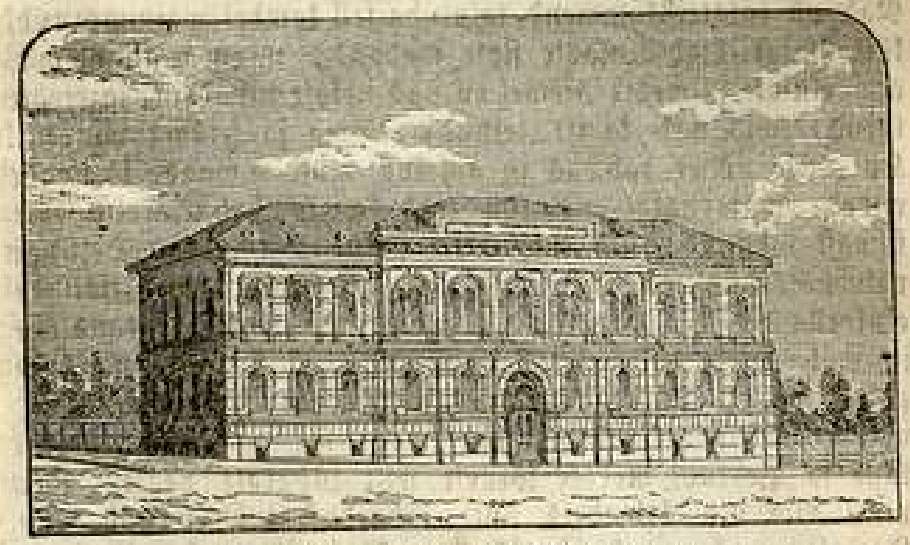

Soome rahwusteadusline museum.

kallal tööd tegemas, nii palju kui neil seks aeg lubab. Nad peawad sagedaste õpetlikkusid kõnesid Helsingi rahwa seltsides ja sõidawad ka talwel sagedaste linnast wälja maale, seal koolimajades ja kus muidu ruumi rahwale kõnesid pidamas. Neil on see ennemaste wõimalik kui Eesti suurkooli kodanikkudel Tartus, kes ju ka jõuudu mööda kirjanduseo ja rahwaseltsides rahwa edenemisest osa wõtawad,

Eesti rahwa Kasuline Kalender 1883. lk. 31